

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 3 ภาค ชีวประวัติ

เรื่อง โบสถ์เทพนิมิต
โดย พระครูภาวนาวิสุทธิ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมโน

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

โบสถ์เทพนิมิต พระครูภาวนาวิสุทธิ์

ก่อนจะมีการก่อสร้างพระอุโบสถหลังใหม่นั้น มีสิ่งมหัศจรรย์นิมิตปรากฏแก่ท่านพระครูภาวนาวิสุทธิ์ และคุณทองย้อย ชโลธร เป็นเรื่องที่ลึกลับซับซ้อนซึ่งสามัญชนธรรมดาจะเข้าใจ เพราะไม่ได้รู้ได้เห็นหรือได้ประสบมาด้วยตัวเอง นอกจากผู้ที่มีจิตใจสูงหรือเข้าใจในหลักธรรมดีแล้วเท่านั้น จึงจะเข้าใจโดยถ่องแท้ เนื่องจากมีเหตุการณ์แวดล้อมต่าง ๆ พอจะอนุมานนานานามสมมติได้ว่า **“โบสถ์เทพนิมิต”** ขอให้ท่านปัญญาชนได้อ่านและพิจารณาในเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก่อนก่อสร้างพระอุโบสถเป็น เรื่องที่ไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นไปได้ แต่ก็เป็นไปได้ถูกต้องตามนิมิตนั้นทุกประการ

๑. นิมิต ก่อนการก่อสร้างพระอุโบสถ ท่านพระครูภาวนาวิสุทธิ์มีความดำริที่จะสร้างพระอุโบสถมาช้านานแล้ว แต่ไม่มีกำลังทรัพย์เพียงพอสนับสนุนแนวความคิดนี้ได้ และกาลเวลาสิ่งแวดล้อมยังไม่อำนวยให้ เพียงแต่บูรณปฏิสังขรณ์พระอุโบสถเท่าที่จำเป็นจริง ๆ เท่านั้น ถึงอย่างไรก็ดี สภาพของโบสถ์เก่าเป็นภาพติดตาตรึงใจเป็นการกระตุ้นเตือนท่านพระครูอยู่ตลอดเวลาว่า **“อยู่ไม่ไหวหนอ เอียงหนอ หักหนอ พังหนอ ไม่ปลอดภัยหนอ** อยู่มาวันหนึ่งในปี ๒๕๑๐ ได้มีโอกาสไปปาฐกถาที่วัดบ้านเดิมอยู่ อ.อินทร์บุรี ได้มาเยี่ยมท่านพระครู ต่อจากนั้นได้เดินชมพระอุโบสถโดยรอบ ขณะนั้นเองมีโอกาสได้เห็นน้ำไหลขึ้นมาจากพื้นพระอุโบสถ จึงแปลกใจมาก และได้พูดกับท่านพระครูว่า ชาวจีนถือว่าเป็นนิมิตดี ภาษาจีน **“เฮง”** และได้พูดต่อไปอีกว่า **“พระอุโบสถชำรุดทรุดโทรมมากแล้ว จำเป็นต้องสร้างออกไปอีกสักหน่อย หากสร้างก็ควรใช้ที่เดิมนี้แหละจะดีมาก ๆ”**

กาลเวลาได้ผ่านมาถึงปี ๒๕๑๑ ในคืนวันหนึ่งเวลาประมาณตี ๔ นาฬิกาเศษ เกิดนิมิตและเสียงกระซิบของชายชราแว่วเข้าหูท่านพระครูพูดว่า **“โบสถ์พัง” “โบสถ์ท่านพังแล้วอย่าไปไหนนะ”** ท่านพระครูต้องสะดุ้งล้มตาสาเหี่ยวตื้นเสียงสั่นครั่นหนึ่ง แต่ไม่ปรากฏตัว และในเวลานั้นยังไม่มีคนใดตื่นนอนเลย ท่านพระครูจึงทำสมาธิต่อไปอีก และได้ยินเสียงชายชรากระซิบซ้ำเช่นเดิม จนกระทั่งรุ่งเช้า ท่านพระครูได้ทำกิจวัตรเรียบร้อยแล้ว รีบเดินไปสั่งงานหน้าวัด จึงได้นึกถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในคืนนั้นว่าจะเป็นไปได้หรือ ท่านพระครูสั่งงานเรียบร้อยแล้ว ได้เดินมาหาพระภิกษุเพื่อง และได้ถามท่านว่า **“โบสถ์เราพังเมื่อไร โบสถ์เราจะพังจริงหรือเปล่า”** พระภิกษุเพื่องตอบว่า **“โบสถ์ไม่ได้พัง”** ผมเพิ่งออกจากทำวัตรในโบสถ์เดี๋ยวนี้เอง ท่านพระครูไม่เชื่อ ต้องการรู้แจ้งเห็นจริงด้วยตนเอง และต้องการจะทดสอบว่าเป็นไปตามเสียงกระซิบของชายชรานั้นจริงเท็จประการใด ท่านพระครูจึงได้ชวนพระภิกษุเพื่องเดินมุ่งหน้าไปยังโบสถ์ และยืนพิจารณาสภาพของโบสถ์ทั่ว ๆ ไป **“สักครูได้ยินเสียงลั่นเปรี๊ยะและบางส่วนเชิงชายหน้าโบสถ์ก็ยุบลงมาเสียงแบบนกปีกหัก** เมื่อประสบเหตุการณ์ต่อหน้าและเป็นไปตามเทพนิมิตเช่นนี้ ท่านพระครูได้อธิษฐานจิตและฟังเพื่องออกมาว่า **“อย่าฟังฟังลงมาเลย ผลัดขอแรงคนเขามาช่วยเสียก่อน”** และเชิงชายโบสถ์ก็เกิดการพังลงชั่วคราว ซึ่งตรงกับวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑ (วันอังคาร แรม ๗ ค่ำ เดือน ๓ ปีจอ) หลังจากนั้นท่านพระครูได้ป่าวประกาศพระณและชาวบ้านข้างวัด เพื่อขอแรงหรือเฉพาะเชิงชายโบสถ์ตามที่ได้สัญญาไว้ ส่วนตัวพระอุโบสถ ยังมีได้ชื่อ เห็นว่ามีความจำเป็นในการทำสังฆกรรมและยังมีความปลอดภัยตามสมควร

เหตุการณ์ที่ผ่านมาเป็น การบิบบังคับให้ท่านพระครูจะต้องรื้อร่น เหมือนไฟสมยอมได้แต่คิด ๆ อยู่เสมอว่า จะหาเงินที่ไหน ใครจะมีศรัทธาในการสร้างพระอุโบสถใหม่ เพราะจะต้องใช้ทุนทรัพย์เป็นจำนวนมากมา และการเรียไรในสมัยนี้ก็ไม่ถูกต้องตามระเบียบคำสั่งของกระทรวงการคลัง หากจะมีการเอยบอญจากผู้มีจิตศรัทธาและสาธุศรัทธาก็คงจะได้บ้างเป็นบางส่วน จึงได้หวนนึกถึงเหตุการณ์ในอดีตที่ได้เรียไรทำการก่อสร้างอุโบสถวัดพรหมบุรี เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๖ พระคุณเจ้าได้เสียสละเวลาแรงกาย ทุนทรัพย์ส่วนตัว เดินทางด้วยเท้า และโดนยานพาหนะทุกประเภทเช่น โดยสารเรือ รถยนต์ จักรยานยนต์ ซึ่งแล้วแต่จะหาได้ แต่ละท้องถิ่น คนเรียไรเพื่อการกุศลมีสภาพไม่ต่างกับคนขอทานเท่าใดนัก ท่านได้พบปะสนทนากับชาวบ้านในถิ่นต่าง ๆ มีการพูดเสียดแทง สะเทือนใจ บางท่านมีจิตเป็นกุศลพอพุดรู้เรื่องกันบ้าง

ท่านพระครูเดินทางเรียไรไปเกือบทั่วทุกแห่งหนกว่าจะได้เงินครบตามที่กะไว้ก็ต้องใช้เวลาถึง ๓ ปี จึงได้สร้างพระอุโบสถสำเร็จเรียบร้อยเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๓ และเหตุการณ์ที่ประสบอยู่ในขณะนั้นจะเป็นประวัติศาสตร์ซ้ำรอยเหมือนในครั้งนั้นอีกหรือ ท่านพระครูได้พิจารณาหาทาง และอธิษฐานจิตสอบถามองค์เทพอันศักดิ์สิทธิ์ถึงภารกิจหน้าที่ที่หนักหน่วง จะดำเนินการและลงเอยในรูปใด และต่อมาอีกไม่นานนัก เสียงกระซิบจากชายชราในร่างเดิมบอกว่า **“ไม่ต้องกลุ่มใจ ไม่ต้องเดือดร้อน ญาติพี่น้องที่เขาคอยสร้างไว้ จะมารวมกันสร้างเอง”**

ต่อจากนั้นเหตุการณ์ต่าง ๆ ดูเหมือนว่าจะมีเค้าเป็นความจริงขึ้นแล้ว ประมาณเดือนกรกฎาคม ๒๕๑๑ พระครูได้หยั่งทราบเป็นภายในได้เรียกช่างชำนาญสร้างโบสถ์ งบประมาณค่าก่อสร้าง ตามที่กะไว้อย่างรวดเร็ว ๆ และท่านพระครูได้ติดต่อช่างหล่อพระประธานซึ่งอยู่ จ.นนทบุรี ให้พิจารณาแบบ ขนาด ตลอดจนลวดลายของฐานพระประธาน ตลอดจนวงเงินที่ใช้ช่างท่านพระครูได้เดินทางขึ้นลงจากวัดไปยังที่ต่าง ๆ เพื่อติดต่อนายช่าง ตัวอย่างโบสถ์ พระประธาน ฯลฯ จนนับครั้งไม่ถ้วน จนร่างกายผ่ายผอมจนอาหารไม่เป็นเวลา บางครั้งก็ไม่ฉันอาหารเสียเลย

ต่อมาในเดือนตุลาคม ๒๕๑๑ ได้มีเจ้าภาพ ๓ รายมาจองกินเพื่อจะทอดที่วัด เจ้าภาพผู้ศรัทธานั้นได้แก่ **คุณทองย้อย ขโธธร (จ.ลพบุรี) โยมพิภ ยติโยธิน (จ.พิจิตร) และโยมปรุง ศรีพวงวงศ์ (จ.นครราชสีมา)**

ท่านพระครูได้แนะแนวทางว่าให้เป็นกุศลสามัคคีร่วมกันเกิด ขาดหน้าจะได้พึ่งพาอาศัยกัน เราอยู่คนเดียวในโลกนี้ไม่ได้ เราทำบุญต่างคนต่างก็ได้กุศลด้วยกัน แต่มีงานใหญ่ที่อยากปรึกษาหารือเกี่ยวกับเรื่องพระอุโบสถหลังเก่าได้พังลง หากจะนำรายได้ส่วนนี้มาช่วยสร้าง จะขัดข้องประการใด โดยบอกพวกที่มาพร้อมได้ทราบเจตนาเสียก่อน หากคนอื่นใดไม่มีความจริงจะพูดกันไปคนละเรื่อง เมื่อได้ปรึกษากันแล้ว เจ้าภาพทั้ง ๓ รายก็เห็นด้วย และจะดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของท่านพระครู ทางฝ่ายคุณทองย้อย ขโธธร ได้นัดประชุมกรรมการจัดงานทอดกุศลสามัคคีวัดอัมพวัน ได้ดำเนินการวางแผนตั้งกรรมการ เจ้าหน้าที่ และกำหนดการต่าง ๆ ซึ่งมีเอกสารหลักฐานปรากฏอยู่ที่วัดอัมพวันแล้ว ผลของการประชุม สรุปสาระสำคัญได้ว่า

- ก. จะทอดกุศลสามัคคีร่วมกัน เจ้าภาพอีก ๒ รายซึ่งมาจากจังหวัดพิจิตร และจังหวัดนครราชสีมา
- ข. เงินรายได้สมทบทุนสร้างพระอุโบสถวัดอัมพวัน
- ค. จะเริ่มงานใน ๒-๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๑
- ง. จัดเจ้าหน้าที่เตรียมรับรองในเรื่องอาหาร ที่พักแรมและอื่น ๆ
- จ. จัดเจ้าหน้าที่เรียกรับแบ่งเป็นสาย ๆ

เมื่อถึงวันงานทอดกุศล เจ้าภาพทั้ง ๓ ได้มาร่วมพิธีพร้อมเพรียงกัน การดำเนินงานต่างเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คณะกรรมการได้รับเงินจากผู้บริจาคเป็นมูลค่าทั้งสิ้น ๒๔๐,๐๐๐ บาท เป็นที่นาอันมีนาขึ้นขมย็นดีเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นหลักฐานยืนยันความดีในผลงานและการปฏิบัติต่าง ๆ ที่ท่านพระครูได้ยึดมั่นในอุดมการณ์และความปรารถนาดีต่อทุก ๆ คน จึงดลบันดาลให้สัมฤทธิ์ผลตามที่ปรารถนา

๒. แบบ ขนาด ของพระอุโบสถ ได้มีการปรึกษาหารือระหว่างท่านพระครูภาวนาวิสสุตกับคณะกรรมการอยู่เสมอ ทั้งแบบทรวดทรงขนาดตลอดจนส่วนประกอบของอุโบสถ และงบประมาณค่าก่อสร้าง ซึ่งท่านพระครูได้ให้นโยบายไว้ว่า **ให้เป็นแบบธรรมดาสร้างง่าย ๆ ราคาประหยัด และให้ใช้ประโยชน์ทางศาสนกิจหลาย ๆ อย่าง**

พระคุณเจ้าต้องการแบบทรงไทย ขยายกว้างออกไปโดยรอบพระประธานเป็นเนื้อปูนปั้นให้มีลวดลายอ่อนช้อย ส่วนคุณทองย้อย ขโธธร ต้องการอัดพื้นด้วยไม้สัก (อัดปาก) ดูเก๋ดี และประตูหน้าต่างควรจะเป็นมั่งลวดลายจะได้ไม่เก๋ ส่วนคุณสมเจตน์ วัฒนสิทธิ์ ถามว่าจะประดับไฟฟ้าแบบไหน มีซอร์ยาลับสี่หรืออะไรขอให้บอกมา เพราะอุปกรณ์ไฟฟ้าเรามีเยอะ เมื่อได้ฟังการสนทนาแล้วรู้สึกปลื้มใจ เพราะจิตเป็นกุศลด้วยกันทั้งนั้น ต่อจากนั้นมานายช่างได้นำแบบแผนผังตลอดจนรูปองค์พระประธานมาให้ และมีการแก้ไขบ้างเล็กน้อย พอสรุปรายการใหญ่ ๆ ให้ทราบดังนี้

พระอุโบสถ

สร้างทับที่เดิม ทำเป็นรูปแบบศาลาทรงไทย ขยายตามกว้างออกไปโดยรอบ มีขนาดกว้าง ๖ วา ๒ ศอก ยาว ๑๓ วา ๒ ศอก

ภายในพระอุโบสถ

มีพระประธานแบบปางสะดุ้งมาร ขนาดหน้าตักกว้าง ๔ ศอก สูง ๔ ศอก

ประดับตกแต่งโคมไฟหลากสี พื้นไม้สัก กรด้วยมั่งลวด ตามบานประตูหน้าต่าง ใต้ฐานพระประธานบรรจุพระพิมพ์แบบปางพระประธานพรและแบบปางสมาธิเนื้อผงผสมแร่ ๑๖ อย่าง

ภายนอกอุโบสถ

ด้านหน้าพระอุโบสถ จะมีแผ่นศิลาหินอ่อนจารึกรายชื่อผู้มีจิตศรัทธาบริจาคทรัพย์ มีใบเสมาแบบติดผนังโบสถ์โดยรอบ

งบประมาณค่าก่อสร้าง

คิดไว้ประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ บาท อาจจะเพิ่มวงเงินอีกเล็กน้อย เนื่องจากราคาอุปกรณ์ก่อสร้างสูงขึ้นเรื่อย ๆ และแนวความคิดในการประดับตกแต่งมีแปลก ๆ อยู่เรื่อย ๆ

๓. พิธีบวงสรวงสังเวทเพวรักษ์ การทำพิธีบวงสรวงสังเวทเป็นลัทธิพราหมณ์ ซึ่งจะมีแทรกปะปนกับพิธีทางศาสนาพุทธควบคู่กันมาช้านาน

ในคราวทอดกฐินสามัคคีเมื่อ ๒ พ.ย. ๑๑ ท่านพระคุณเจ้าพระราชสิงหามณเฑียร เจ้าคณะจังหวัดสิงห์บุรี ได้มาเป็นประธานสวดพระพุทธรูปมนต์เย็น ก่อนเดินทางกลับได้เดินดูพระอุโบสถอันเก่าแก่ทรุดโทรม พระคุณเจ้าได้สั่งท่านพระครูว่าก่อนจะทำการรื้อพระอุโบสถ ขอให้ทำพิธีบวงสรวงสังเวทบอกเล่าให้ถูกต้องตามประเพณีนิยมแต่โบราณกาล จะได้มีความเจริญรุ่งเรือง ท่านพระครูได้น้อมรับคำสั่งมาเตรียมงานและได้ปรึกษากับกรรมการและชาวบ้านข้างวัดต่อไป อยู่มาในคืนวันหนึ่ง พวกชาวบ้านได้มาหาท่านพระครูและได้เสนอการทำพิธีบวงสรวงครั้งนี้ว่า จะต้องมีตั้งศาลเพียงตา มีเหล้า ๒ ไห หัวหม ๑ หัว ไก่ ๒ ตัว เหล้าแม่โขง ๒ ขวด และทำบายศรี ด้วยผลสดท้ายยังลงเองกันไม่ได้ เพราะต่างคนต่างขำนายด้วยกันทั้งนั้น จึงเตือนร้อนถึง **องค์เทพ (ชายชรา)** จะต้องตัดสินใจจะเอาอะไร แลไหน อย่างไร ชายชราได้กระซิบสั่งท่านพระครูในยามดึกสวดคินนั้นว่า **“ไม่ต้องมีเหล้า ไม่ต้องมีสาโท ไม่ต้องมีไก่ ไม่ต้องมีหัวหมบายศรี และไม่ต้องทำอะไรทั้งนั้นให้เดือดร้อน และไม่ต้องเชื่อพวกนั้น เพราะพวกนั้นจะหาเรื่องกันกันต่างหาก”**

พอวันรุ่งขึ้นท่านพระครูเดินทางไปหาคุณทองย้อย ชโลธร ที่บ้าน จ.ลพบุรี เพื่อเล่าเรื่องการรื้อโบสถ์ตามนิมิตฝันที่เกิดขึ้น พอท่านพระครูพูดไปได้เล็กน้อย **คุณทองย้อย** ก็พูดขึ้นว่าคินนั้นได้ฝันเหมือนกันว่า **มีชายชราบอกให้รื้อพระอุโบสถได้เลย** จึงเป็นเรื่องที่แปลกประหลาดใจที่ชายชราไปเข้าฝันในคืนเดียวกันทั้ง ๒ คน และได้พร้อมใจกันทำพิธีบวงสรวง เมื่อ ๑๑ พ.ย. ๑๑ ตามที่ท่านเจ้าคณะจังหวัดสิงห์บุรีได้สั่งไว้

๔. การก่อสร้างพระอุโบสถ ท่านพระครูภาวนาวชิรฐ์ และ คณะกรรมการได้พิจารณาเลือกช่างก่อสร้างที่มีฝีมือดีและค่าแรงสมเหตุสมผล บางอย่างก็ขอแรงจากชาวบ้านมาช่วยในการรื้อถอน ปรับพื้นและขุดหลุมเสาเป็นต้น แม้แต่ไม้ที่จะนำมาทำแบบก็ได้จากแนวความคิดของคุณทองย้อย ชโลธร โดยติดต่อเจ้าหน้าที่ป่าไม้ให้นำมาจ้างเลื่อยด้วยฝีมือชาวบ้าน แม้แต่ทรายก็ขอแรงชาวบ้านขนจากท่าวัดมาสู่บริเวณก่อสร้างหรือหินชนิดต่าง ๆ และปูนก็ได้**คุณหมอปราโมทย์ ณ นคร** อำเภอยางชุมน้อยและบรรทมภัก มาส่งที่วัด จะซื้อเฉพาะวัสดุก่อสร้างที่เห็นว่าจำเป็นจริง ๆ การควบคุมงานต่าง ๆ ส่วนใหญ่ เป็นเรื่องของนายช่างก่อสร้าง ส่วน**คุณทองย้อย ชโลธร**ได้ตรวจตราดูอย่างใกล้ชิดและพูดรับรองว่า **“โบสถ์นี้แข็งแรง รับรองว่าไม่พัง แน่ ๆ เพราะได้ควบคุมแนะนำทางเทคนิคเป็นพิเศษ”**

ผลงานก่อสร้างรวดเร็วทันใจสมกับเป็นโบสถ์เทพนิมิตจริง ๆ

คุณลุงปน เขยโหม ไวยาวัจกร วัดอัมพวัน อดีตปลัดอำเภอพรหมบุรี อายุ ๖๕ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๐ หมู่ที่ ๕ ต.พรหมบุรี อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี ได้เล่าประวัติความเป็นมาของโบสถ์ดังนี้

วันที่โบสถ์พังตรงกับวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑ หลวงพ่อท่านบอกว่า มีเสียงบอกว่า โบสถ์จะพังแล้ว ท่านให้คนไปตามมาดูโบสถ์พร้อมกันท่าน พอไปถึงยืนดูสักครู่หนึ่ง จึงได้ยินเสียงไม้ลั่น ได้แหงนดูพบว่าจันทัน เชิงชายของโบสถ์ด้านทิศตะวันออกจะหลุดออกจากรากัน เลยไปขอแรงชาวบ้านมาช่วยรื้อหน้ามุขโบสถ์ด้านทิศตะวันออกก่อน

ต่อมาได้มีการประชุมกัน จะมีผู้มาช่วยสร้าง จึงได้ทำการรื้อพระอุโบสถทั้งหลัง เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๑ ภายในพระอุโบสถมีพระประธานอยู่ ๑ องค์ หน้าตักกว้าง ๔ ศอก แบบสุโขทัย ปางสะดุ้งมาร เนื้อปูนปั้นสีขาว ก่อนจะรื้อพระอุโบสถ ได้อัญเชิญท่านมาอยู่ที่วิหารในเขตกรรมฐานของพระภิกษุสงฆ์

ขณะอัญเชิญมา มีการข่าวดัง เพราะองค์ท่านหนักมากแรงกระแทกกับพื้น ปูนที่องค์จึงร้าวทำให้เห็นลักษณะภายในว่าเป็นหินสีเขียวคล้ำคล้ายใบเสมา หลวงพ่อจึงได้ให้ช่างบูรณะองค์ท่านให้ตั้งเดิม แต่ไม่ได้ลงรักปิดทองแต่ประการใด และยังคงประดิษฐานที่วิหารตลอดมา **แม่ส้ม ทองยิ่ง** เล่าให้ฟังว่า ได้เคยนั่งดูองค์ท่านทราบว่า คนที่สร้างโบสถ์เขานำมาเอง ใส่ริ้วลอมมาจอดที่หน้าวัด อัญเชิญประดิษฐานในพระอุโบสถตั้งแต่นั้นมา

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๗ หลวงพ่อมีโครงการอบรมครูอาจารย์ทั่วประเทศ เป็นรุ่นที่ ๒ อาจารย์นิตยา เสถียรโชค เข้ารับการอบรมด้วย ขณะที่เจริญสมาธิอยู่ได้รับสัมผัสว่า องค์ท่านให้ปิดทองให้ผิวกระดากตรงเดิมที่แล้ว ได้ถวายความเห็นหลวงพ่อดี

ขณะเดียวกันหลวงพ่อก็เล่าว่า มีชาวบ้านไปรายงานให้ฟังว่า ได้ฝันถึงพระประธานองค์เก่า ท่านบอกว่าอายุมากอยู่ที่เดิม ท่านเป็นใหญ่ในที่นี้ ทำไมไม่นำท่านมาไว้แบบนี้ พอติดกับ **ดร.กิ่งแก้ว อัครถาวร** มีความคิดจะอัญเชิญพระประธานองค์เก่าเข้าประดิษฐานในพระอุโบสถ และสร้างพระอิศวรสาวกถวาย ได้ถวายความเห็นหลวงพ่อดังนี้

“ของเก่าที่เป็นผลงานที่แสดงเจตนารมณ์อันแรงกล้าของบรรพบุรุษ หรือเจ้าของเดิม เราควรรักษา ถ้าทุทโธรม ก็ควรปฏิสังขรณ์ ถ้าหมดสภาพจะต้องสร้างใหม่ ก็ควรหุ้มของเก่าไว้เพื่อไม่ให้สูญสลายไปทั้งหมด”

“โดยปกติ ในพระอุโบสถ จะนิยมสร้างรูปพระอิศวรสาวกสำหรับพระพุทธรูปประธานเสมอ แต่ปรากฏว่าในพระอุโบสถวัดอัมพวันยังไม่มี และได้ฟังหลวงพ่อบรรพบุรุษครั้งว่า ชาดผู้ช่วยอบรมสั่งสอนธรรมในวัด มีความคิดว่า เราควรเจริญรอยตามประเพณี เพื่ออาราธนาคุณของพระพุทธรูป และพระสงฆ์สาวกให้ครบถ้วนสมบูรณ์แบบ เมื่อเราเคารพและอาราธนาในองค์คุณของท่าน เราก็อิ่มได้ผลและได้รับการประสิทธิ์ประสาทในองค์คุณเหล่านั้นครบถ้วนสมบูรณ์แบบเช่นกัน”

ผู้มีศรัทธาสั่งสร้างพระอิศวรสาวกถวายได้แก่ คุณธรรมชิต คุณวิบูลพร อุตถากร พลเอกวิระ ไทยกล้า มีศรัทธาปิดทองพระประธานองค์เก่าและพระอิศวรสาวกด้วย ได้มีการสมโภชน์พระประธานองค์เก่าพร้อมทั้งพระโมกข์ล้านและพระสารีบุตร ในวันจันทร์ที่ ๒ กันยายน ๒๕๒๘ ทางทิศใต้ของพระอุโบสถมีศาลพระภูมิตั้งอยู่ คุณลุงปุ่นได้เล่าให้ฟังว่า

เดิมมีต้นไม้อายุชื้อ พญาสัตบรรณ อยู่ด้านใต้ของพระอุโบสถ ข้างในลำต้นเป็นโพรงหนา หลวงพ่อบรรพบุรุษว่าถ้าลมพัดแรงจะโค่นลงทับพระอุโบสถ จึงปรึกษาคณะกรรมการวัด

คณะกรรมการได้ลงมติให้โค่นต้นสัตบรรณ จำนวนถนัดมาโค่น ค่าจ้าง ๘๐๐ บาท (ราคาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๒) ต่อมาชาวบ้านได้มาบอกหลวงพ่อบรรพบุรุษว่า เทพที่อาศัยที่ต้นสัตบรรณ ไม่มีที่อยู่อีกแล้ว เขาขอให้สร้างที่อยู่ให้ด้วย หลวงพ่อบรรพบุรุษรับฟังแล้ว บรรดาศิษยานุศิษย์ประกอบด้วยคณะกรรมการวัดมีความเห็นว่า ควรจะตั้งศาลพระภูมิให้ จึงได้ไปซื้อที่สิ่งหนึ่งริมราคา ๘๐๐ บาท ที่วัดอัมพวันนี้ ก่อนที่หลวงพ่อบรรพบุรุษจะมามีงานวัดประจำปีมีการแข่งเรือ การละเล่นต่าง ๆ เช่นละคร เป็นต้น เมื่อหลวงพ่อบรรพบุรุษมาอยู่แล้ว ท่านสอนให้ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน และไม่ได้สนใจเรื่องการจัดงานประจำปีอีกเลย หลังจากตั้งศาลแล้ว ชาวบ้านจึงจัดให้มีละครประจำปีหน้าศาล ในวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๒ เป็นที่น่าสังเกตว่า หลวงพ่อบรรพบุรุษ ได้ดำเนินการสอนวิปัสสนากรรมฐานตามปณิธานที่ตั้งไว้ได้ราบรื่น ก้าวหน้ามีมือปลสรตใด ๆ จนทราบเท่าทุกวันนี้.....

วิปัสสนาฉันท์รักความสงบ พบความสุขแสนวิเศษก็เลสหาย
เกิดสมาธิสติอินทรีย์กาย สุขสบายสู่สถานนิพพานเอย
มีศีลธรรมนำสุขทุกสมัย เราเป็นไทยเพราะมีธรรมประจำชาติ
ถ้าไร้ศีลสิ้นธรรมต่ำอำนาจ ไทยทั้งชาติจะอยู่ได้อย่างไรกัน

.....